

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/123/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512010495
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2512010495.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. októbra 2015, v trestnej veci obžalovaného G. O., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, prejednal odvolanie obžalovaného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 2T/78/2012 zo dňa 17.02.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ako aj v spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný G. O., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom V. C. č. XXX, prechodne bytom X., X. č. X,

o d s u d z u j e

Podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona za použitia §§ 37 písmeno h/, písmeno m/, § 38 odsek 2, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa mu ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e sa výrok o treste za skutky pod bodom 1, 2, 4, ako aj vo výroku o treste zákazu činnosti uloženého v rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/215/2010 zo dňa 16.9.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/16/2014 zo dňa 08.10.2015, ako všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného G. O. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 31.01.2012 v čase o 00.25 hod. v Hlohovci, z ulice Šulekovej po ulici Priemyselnej na námestie Sv. Michala viedol osobné motorové vozidlo značky BMW 650i Coupe, EVČ: NR-615 GD, hoci v uvedenej dobe mal rozsudkom Okresného súdu v Trnave, č.k. 4T 120/2005 zo dňa 17.12.2009, právoplatným dňa 17.12.2009, uložený zákaz činnosti viesť motorového vozidlá na dobu 36 mesiacov.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 37 písmeno m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno b/ Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 4 (štyri) roky.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Poukázal na to, že obžaloba v rámci prípravného konania neobjasňovala skutočnosti, ktoré by svedčili v prospech obvineného, ale jednostranne len v skutočnosti v jeho neprospech. Pritom stačilo preveriť výpovede svedkov, najmä svedka Y. I., svedkyne L. L. a O. K. lokalizáciu ich telefónov a zistením, či naozaj svedok v kritickom čase niekomu telefonoval. Toto bol zásadný dôkaz obhajoby, ktorý odmietol vykonať už vyšetrovateľ a potom ho odmietol vykonať i súd, napriek tomu, že išlo o dôkaz, z ktorého by bolo jasné, kto hovorí pravdu a odpadli by ďalšie úvahy o tom, či obvinený vozidlo šoféroval, alebo nie. Naproti tomu obžaloba takýmto spôsobom preverovala jednostranne len výpoveď obvineného a svedka I. X.. Pritom poukazuje na to, že do vozidla BMW nemohol nikto zo svedkov vidieť, pretože je vybavené špeciálnymi tónovanými sklami aj vpredu, pričom bola tma a ani bežne nie je možné pri pouličnom osvetlení za tmy vidieť do idúceho vozidla. Taktiež bol odmietnutý dôkaz znalecky skúmať kamerový záznam zabezpečený v trestnom konaní, z ktorého by bolo možné preveriť, či príslušníci PZ hovoria pravdu o použití majákov. Súd sa ani len nezaoberal skutočnosťou, že kľúč, ktorý bol použitý na jazdu vozidlom BMW, nebol nájdený u obvineného, ale ho mal pri sebe svedok I. X.. Okrem toho podľa názoru obhajoby svedkovia vypovedali rozporne, najmä čo sa týka usvedčujúcich svedkov. T. W. a O. K. v prvých výpovediach zo dňa 31.01.2012 vypovedali, že videli vystupovať obžalovaného z vozidla v čase, keď aj oni zastavili a vystupovali zo svojho vozidla. To isté uviedli aj do úradného záznamu zo dňa 31.12.2012. Neskôr ešte v prípravnom konaní T. W. uviedol, že obžalovaného nevidel z vozidla vystupovať, videl len ako zamkol vozidlo. Na hlavnom pojednávaní tvrdil, že nevidel obžalovaného ani ako vozidlo zamyká. Rovnako mal nezrovnalosti vo svojich výpovediach aj svedok O. K..

Obžalovaný preto v odvolaní navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na svojom odvolaní.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku na základe odvolania obžalovaného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzal a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby na G. O. vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne tieto dôkazy vyhodnotil logickým spôsobom individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a dospel k správne mu záveru o vine obžalovaného, ako aj právnej kvalifikácii jeho konania.

Krajský súd sa v plnej miere stotožňuje so skutkovými zisteniami okresného súdu, pretože tieto zodpovedajú obsahu vykonaných dôkazov.

Následne krajský súd tiež konštatuje, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je aj zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a tiež, akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a právnej kvalifikácie konania obžalovaného.

Krajský súd považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku za štandardné, súladné s ustanovením § 168 Trestného poriadku vystihujúce všetky relevantné dôkazy, či už z pohľadu obhajoby obžalovaného, alebo z hľadiska usvedčujúcich dôkazov.

Krajský súd si odôvodnenie a predovšetkým záverečné vyhodnotenie dôkaznej situácie v plnej miere osvojuje, stotožňuje sa s ním, pretože jednak zodpovedá obsahu jednotlivých dôkazov a jednak zodpovedá logike pri ich hodnotení.

Krajský súd považuje za potrebné len doplniť, že aj podľa jeho názoru, napriek námietkam obhajoby a obžalovaného je usvedčovaný výpoveďami T. W., O. K., Y. I., T. W., ako aj J. P., podporne sú výpovede týchto príslušníkov PZ potvrdené svedkyňou L. L..

Títo svedkovia jednoznačne uviedli, že vo vozidle sa nachádzala iba jedna osoba, čo vyvracia obranu obžalovaného v tom smere, že by sa vo vozidle nachádzala aj iná osoba a on v ňom bol iba ako spolujazdec.

Výpoveď svedka I. X. v tom, že vozidlo viedol ako vodič on, bola vyvrátená jednak výpoveďami horeuvedených svedkov, ale aj pachovými stopami zaistenými vo vozidle na sedadle vodiča a pedáli plynu, kde sa nachádzala pachová stopa zanechaná práve obžalovaným. Tvrdenie obžalovaného, že on vozidlo neriadil, vyvracajú však aj ďalšie dôkazy. Konkrétne jeho tvrdenia boli vyvrátené SMS správou

z 31.1.2012 o 01.42 hod. s textom „som v HC na polícii, utekaj sem, zobrali ma“. SMS správu poslal svojej vtedajšej priateľke L. L.. Tá mu následne odpísala telefónne čísla obhajcov. Túto správu zjavne písal obžalovaný osobne.

Zo zabezpečeného výpisu hovorov je však aj zrejmé, že dňa 31.01.2012 do 00.26 hod. (je pritom preukázané, že skutok sa mal stať o 00.25 hod.) sa uskutočnil dátový prenos - hovor v trvaní 9211 jednotiek, t.j. 2,5 hodiny. Je tak zjavné, že obžalovaný vytočil tento hovor tesne pred, alebo tesne po zadržaní, resp. počas kontroly a druhá osoba tak mohla počuť celý priebeh zadržania, ako aj skutočnosti, ktoré uvádzal zadržaný obžalovaný pri svojom výsluchu. Následne boli z čísla obžalovaného uskutočnené viaceré konkrétne 6 telefonických hovorov na číslo: XXXX XXX XXX, t.j. na číslo L. L. a tri hovory z číslo L. na číslo O.. V čase o 02.55 hod. toho istého dňa obžalovaný volal na číslo XXXX XXX XXX, ktorý patrí I. X. a hovor trval 97 sekúnd. Je zrejmé, že obžalovaný za tejto situácie mal dosť času, aj spôsob ako si zabezpečiť účelovú obranu, resp. osobu, ktorá mala v čase skutku vozidlo viesť.

V sumáre teda možno konštatovať, že obžalovaného prakticky usvedčuje 5 príslušníkov PZ, medzi výpovede ktorých nie sú podstatnejšie rozpory, resp. niektoré rozpory v detailoch, na ktoré poukazuje obhajoba, nemôžu zakladať ich nepravdivosť, či nevierohodnosť. Okrem toho treba však podotknúť, že výpovede policajtov sú potvrdené aj kamerovými zábermi obsiahnutými v spise, z ktorých je zistiteľné, že v inkriminovanom čase o 00.32.04 hod. na cestnom moste smerom na kruhový objazd do Hlohovca veľkou rýchlosťou prichádza vozidlo nezisteného typu a značky a za ním išlo ďalšie vozidlo.

Za tejto situácie je teda nevierohodná obhajoba obžalovaného, že vozidlo riadil I. X., pretože obžalovaný najskôr tvrdil, že jazdila iná osoba, meno ktorej nevie, potom, keď začal jeho neskoršiu obhajobu potvrdzovať I. X. už obidvaja vypovedali odlišne. Obžalovaný priznával, že za ich vozidlom išlo policajné vozidlo, podľa svedka I. X. ich však žiadne auto neprenasledovalo. Navyiac nelogičnosť je v tom, že za obžalovaným mal I. X. prísť vozidlom značky Fábria zo Šalgočky, toto odstaviť a ďalej len za účelom zábavy mali spolu jazdiť vozidlom obžalovaného BMW, ktoré mal užívať v tom čase obžalovaný. Jazdili po Hlohovci a po Seredi a potom späť cez Šulekovo do Hlohovca, pričom za zábavou nepokračovali vo vozidle I. X., čo je absolútne nelogické. Nelogické však je aj to, že I. X. zobral so sebou po údajnom odstavení vozidla BMW kľúč od neho a mal odísť svojim motorovým vozidlom Fábria, a teda ponechať obžalovaného bez kľúča od predmetného motorového vozidla, ktoré tak zostalo nepoužiteľné. Krajský súd nevidí žiadne logické súvislosti v takomto prípadnom konaní obžalovaného a svedka I. X..

V sumáre krajský súd konštatuje, že je tu dostatok dôkazov, ktoré bezpečne a jednoznačne preukazujú správanie sa obžalovaného G. O. a že dokazovanie, ktoré bolo vykonané, bolo vykonané v rozumnej miere, pretože o výpovediach policajtov ani krajský súd nemá žiadne pochybnosti.

Správnu krajský súd považuje aj právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, ako ju ustálil okresný súd. Krajský súd však akceptoval návrh obhajcu na ukládanie súhrnného trestu, pretože zistil, že sú tu podmienky pre ukládanie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd pritom poukazuje na to, že základnou podmienkou možnosti uloženia súhrnného trestu je viacčinný súbeh trestných činov, ktorý je daný vtedy, ak medzi spáchaným časovo najskoršieho z nich a spáchaním najneskoršieho z nich, nebol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Krajský súd konštatuje, že táto podmienka pre ukládanie súhrnného trestu je splnená vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 1T/215/2010 zo dňa 16.09.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/16/2014 zo dňa 08.10.2015. V tejto situácii potom krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste aj v spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaného odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený tak ako v predchádzajúcom rozsudku do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný už bol viackrát vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Za súčasného zrušenia výroku o treste v citovanom rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 1T/215/2010 zo dňa 16.09.2013 uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 5 rokov.

Krajský súd je toho názoru, že toto rozhodnutie je v prospech obžalovaného a je plne zákonné a vystihuje tak aj požiadavku generálnej, ako aj individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.